

Landsbykirker, der for Tiden bygges, og som, da Pengemidlerne ere begrænsede, altid ere billige og desværre i flere Tilfælde have vist sig ret skrøbelige. Det er derfor en Sag; man paa Forhaand maa være meget varsom overfor, og jeg kan derfor ingenlunde heller paa Forhaand sige, at den, naar den en Gang kommer til at foreligge fra Kultusministeriet, vil kunne gaa let og glat igennem.

Vi hørte heller ikke af det ærede Medlem noget som helst om Ejendomsforholdet, om det er en selvejende Kirke eller en Kirke, hvor Kirketienden er i privat Eje. Overhovedet kunde der altsaa ikke af det af det ærede Medlem fremførte uledes noget som helst om, at de kirkelige Autoriteter her have lagt sig paa tværs af et Menighedsraads Afgørelse, eller, om det i dette Tilfælde har vist sig, at der burde have været tillagt Menighedsraadet større Myndighed, end det har. Jeg har anordnet, at Menighedsraadene skulle deltage i Forhandlingerne om Kirkers Overgang til Selveje i Henhold til Tiendelovens Bestemmelser, og at Menighedsraadene i det hele skulle deltage i Kirkesynets Møder og Forhandlinger. Dette bør naturligt ligge for et Menighedsraad, og her bør det have Lejlighed til at tale et Ord med. Men hvad det egentlig er for en yderligere Ret i dette Forhold, det ærede Medlem mente, Menighedsraadene savnede, og hvad der særlig skulde være kommet frem under Forhandlingerne i Skeby—Otterup Sogn, fremgik ikke af det ærede Medlems Udtalelser.

Helt modsat det ærede Medlem, der altsaa formodentlig maa mene, at et Menighedsraad har for ringe Andel i Arbejdet for en ny Kirkes Opførelse, mente det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), at det skyldes Menighedsraadene, naar Finansloven i de senere Aar har haft saa mange Bevillinger til nye Kirker, hvilket det ærede Medlem fremførte med, syntes det mig, en vis Beklagelse eller som en Part af Menighedsraadenes Synderegister.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Naar den højtærede Minister siger, at jeg ikke har ført noget Bevis for, at Menighedsraadene have haft for ringe Indflydelse paa det omhandlede Spørgsmaal, vil jeg dertil sige, at det at føre afgørende Bevis, før Sagen er ført til

Ende, er naturligvis ugørligt, og vi have ikke opgivet Haabet om, at det til sidst kan blive ordnet saaledes, som Menighedsraadet ønsker. Det, jeg har sigtet til, er det Forhold, at det bevisligt har været saaledes under de Forhandlinger, der have været ført, at baade Provst og Biskop have villet foreslaa og fastholde en anden Afgørelse af Sagen end den, Menighedsraadet i Forstaaelse med hele Menigheden hævdede som den rette. Med Hensyn til Kirkens Ejendomsforhold skal jeg oplyse, at den hidtil har tilhørt Stamhuset Ravnholt, men at den nu for nylig er overdragen til Menigheden som selvejende Institution, efter at Tiendeafløsningen er traadt i Kraft.

Jeg vil paa Grundlag af de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte, fremsendes have Lov til at haabe, at den Afgørelse, der kommer af dette Spørgsmaal, maa blive saaledes, at ikke alene selve den paagældende Menighed, men alle Pastoratets Beboere ville kunne være tilfredse med den, og det ville de, for saa vidt den bliver i Overensstemmelse med det, som Menighedsraadet har hævdet.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Jeg var ingen Beundrer af Menighedsraadsloven, da vi fik den i 1903. Tværtimod, jeg var principielt enig med min daværende Gruppefælle Harald Holm i hans Grundsyn paa den. Naar jeg ikke desto mindre endte med at stemme for Loven, var det paa Grund af personligt Kendskab til Forhold i Sognemenighederne, som jeg troede, den i alt Fald i nogen Maade kunde hjælpe til at forbedre. Efter min Erfaring var det nemlig saadan i mange Egne, og i særlig stærk Grad i den Egn, hvor jeg bor, at de to forskellige Retninger, som man sædvanlig kalder Indre Mission og Grundtvigianisme, gik saa meget paa Siden af hinanden, at de kirkelig talt saa at sige ikke kunde raabe hinanden op, til Trods for, at de dybest set i alt væsentligt vilde det samme. Jeg tænkte mig da, at det vilde gaa saaledes, som det ogsaa har vist sig at gaa, at hvor der f. Eks. valgtes 4 Medlemmer, vilde 2 høre til den ene Side og 2 til den anden Side, eller 3 til den ene og 1 til den anden af de forskellige Grupper, som det nu kunde blive, og at den Omstændighed — det er ganske vist ikke Spørgsmaal, der egentlig vedrøre Menighedslivet, som ligge under Menighedsraadene —, at disse Mænd blev nødte til at samarbejde Gang efter Gang,